

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Det er utroligt, hvad man kan drage ind i et spørgsmål, men det lader jeg stå. De spørgsmål, hr. Kjærulff-Schmidt her ønsker at stille, dem skal han få besvaret; det har jeg aldrig nogen sinde nægtet. Hvis man ønsker dem yderligere oplyst, så ved hr. Kjærulff-Schmidt vejen — det er ikke spørgsmålsvejen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Wilhjelm (VS) til boligministeren:

„Vil ministeren drage omsorg for, at det gøres til en betingelse for gyldigheden af varsel om huslejestigning i henhold til lov om regulering af boligforhold, at lejerens samtidig med varslet har modtaget fyldestgørende oplysninger om ankemuligheder og ankevilkår?“

(Spm. nr. 174).

Skriftlig begrundelse.

Borgernes muligheder for at benytte sig af deres rettigheder hænger naturligvis nøje sammen med deres kendskab til disse rettigheder.

Dette synspunkt er ved adskillige lejligheder blevet efterkommet derved, at staten har averteret de pågældende regler i dagspressen. Det er senest sket med hensyn til mulighederne for at opnå tilskud til vedligeholdelse og forbedring til trods for, at disse muligheder — som altovervejende var til gavn for parcelhusejere — i forvejen havde fået meget betydelig omtale i dagspressen.

En tilsvarende udførlig omtale har der ikke været, når det gælder lejernes muligheder for at anke huslejeforhøjelser. Dertil kommer, at mange af de varslede forhøjelser går ud over, hvad der er hjemmel for i lejereguleringsloven ifølge boligministerens egne udtalelser i tinget den 29. maj 1975. Så meget mere grund må der være til at sikre, at lejerne gøres bekendt med deres rettigheder.

Det enkleste må være, at gyldigheden af varslet om en huslejeforhøjelse gøres betinget af en sådan samtidig oplysning. I den fornævnte debat i tinget meddelte ministeren, at han havde taget initiativ til en udførlig vejledning til huslejenævnene for at

sikre faste retningslinier for sagernes behandling. Tilsvarende må det være muligt at udarbejde en fyldestgørende og forståelig redegørelse for lejernes ankemuligheder og at forlange denne gengivet eller vedlagt varslet om lejeforhøjelsen.

Wilhjelm (VS):

Jeg kan ikke vide, hvilken strøm af breve andre modtager herinde om hjælp i den ene og den anden situation, men jeg ved, hvilken strøm af breve jeg i hvert fald modtager, og det går i øjeblikket og har i mange uger gået på huslejeforhøjelserne, som slår familiernes økonomi i stykker. Det er baggrunden for det spørgsmål, der besvares nu, og som jeg stillede i torsdags.

Man vil vide, at vi ikke har andel i boligforliget og huslejeforhøjelserne, men derfor er vi selvfølgelig ikke uinteresserede i, hvor hårdt man slår ned på de lejere, der bliver ramt af det.

I andre situationer — og det synes jeg er prisværdigt — averterer man somme tider om borgernes rettigheder, men det gælder altså mere, når det drejer sig om erhvervsvirksomheders rettigheder eller om parcelhusejeres muligheder for at opnå tilskud, som bliver kapitaliseret, og den slags ting. Det gælder altså ikke her med hensyn til lejernes mulighed for at anke de huslejeforhøjelser, der forestår, og som — hvis der ikke sker noget — vil træde i kraft om 3-4 uger. Det havde der ellers været behov for, så meget mere som ankereglerne jo er umulige at finde ud af for almindelige mennesker, hvem de skal anke til, hvilke krav der stilles med hensyn til gebyrer, hvad det er for en mærkelig 25 pct.s regel, hvis det skal gå gennem ejeren og ikke direkte til huslejenævnene osv. osv.

Der havde været al mulig grund til at informere om disse betingelser, så meget mere som ministeren her i torsdags i huslejedebatten — som i øvrigt blev arrogant ignoreret af de fem ansvarlige partier — stod og sagde, at mange af de huslejeforhøjelser, han havde set regnskaber for, var notorisk forkert beregnet.

Ikke desto mindre er varslerne altså sendt ud, uden at der er krævet ankeoplysninger sat på, og det var baggrunden for spørgsmålet. Jeg har fået en masse nødråb om hjælp i denne situation, og jeg har set